

ASGARI ÜCRETE "MÜJDE"

Bizler kendi sorunlarımıza duyarsız davrandıkça, kendi gücümüzün farkına varmadıkça bu asalak takımının iki dudağından çıkacak "müjdeleri" bekler dururuz.

sayfa 2

Bizimle iletişim için facebook sayfamıza mesaj atabilirsiniz.

Çalışma alanlarında yaşadığınız sorunları iletebilir, görüşlerinizi, önerilerinizi paylaşabilirsiniz.

Sesinizi diğer sınıf kardeşlerimize taşıyabilirsiniz.

İşçi sınıfı birlik olduğunda güçlüdür. Şimdi birlik olma zamanı!

f: Metal İşçileri Birliği -MiB

METAL İŞÇİLERİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı No:1648*HAZİRAN 2022

Ekonomik kriz, Pahalılık, Vergiler...

ŞİMDİ AYAĞA KALKMA VAKTİ!

Pandemiyle geçen 2 yılı aşkın sürede pandeminin ve krizin faturası bizlere, işçi-emekçilere kesildi. Sermayenin ihtiyaçlarına göre şekillenen politikalar, ekonomik paketler ile sermaye korunurken bizlerin alımgücü düştü, maaşlarımız eridi, artan hayat pahalılığı karşısında ezildik. Bunlar da yetmedi, bilim insanları tam kapanmayı önerirken, fabrikaları kapatmamak için ölümüne çalıştırdık. Çalışmak dışında her şey yasaklandı. Fabrikada çalışmak serbestken, haksızlığa uğradığında direnmek yasaklandı. Sendikal faaliyetler yasaklandı. İktidar partileri mitingler, kurultaylar yaparken 1 Mayıslar yasaklandı, işçi eylemleri-mitingleri yasaklandı. Bunlar da yetmedi, toplumu kutuplaştırmak için ellerinden geleni yaptılar. İşçilerin birliğini, halkların kardeşliğini bozmak için yaşadığımız sorunların hepsinin nedenini dış mihraklarla açıkladılar, göçmen düşmanlığını körüklediler.

PANDEMİNİ VE KRİZİN FATURASINI ÖDEMEYECEĞİZ!

Bugün pandeminin etkileri zayıflamış durumda. Ancak büyük bir krizin etkisi altındayız ve yoksullaştıkça yoksullaşıyoruz. Maaşlara yapılan zamlar, gerçek enflasyonun yarısına bile yanaşmıyor. Her birimiz kredi ve kredi kartı borçlarıyla boğuşuyoruz. Kiralar tavan yaparken hükümetin sunduğu tek çözüm krediyle bizleri ev almaya teşvik etmek oluyor. Krizi fırsata çevirip, bizleri daha da fazla borcun altına sokmaya, sermayeyi ayakta tutmaya çalışıyorlar.

Diğer taraftan da kitlelerde biriken öfkесinin sokağa taşmaması, işçi-emekçilerin hakkını aramak için örgütlenmemesi için baskı ve tehditleri arttırıyorlar. Toplumu sindirmek istiyorlar. Çözümü ise seçimlerde göstererek, bizlerin beklemesi gerektiğini, boyun eğmemiz gerektiğini söylüyorlar. Ancak işçi-emekçiler adına seçimlerle hiçbir şeyin değişmediği çok açıktır. Sermaye iktidarda olduğu sürece sömürüye ve ücretli kölelik düzenine karşı bizlerin üretimden gelen

Asgari ücrete zammı bekleyin, 6. Ay zamlarını bekleyin, enflasyon farkını bekleyin diyenler sınıf mücadelesinin karşısındadırlar. Onlara itibar etmeyelim.

gücümüzle mücadele etmekten başka çaremiz yok esasında.

DİRENMEK ŞART!

Birçok işkolunda, fabrikada sendikalaşma girişimleri, zam talepleriyle, işten atmalara karşı direnişler örgütlenirken dayanışmayı yükseltmek çok önemli bir yerde duruyor. Bizler sınıf kardeşlerimizle dayanışma içinde olacağız ki; mücadelemiz büyüsün. Direnişlerin kazanımla sonuçlanması sınıfımız adına da kazanım anlamına gelecektir.

1 MAYIS, SENDİKA BÜROKRATLARININ DEĞİL, İŞÇİLERİN BAYRAMI!

Geçtiğimiz 1 Mayıs, işçi emekçilerin sorunlarına karşı taleplerini ortaya koyduğu bir süreç olarak yaşandı. Ancak birçok ilde kent meydanları işçi-emekçilere kapatıldı. Baskı ve zor altında 1 Mayıslar kutlandı. İşçi-emekçilerin sendikal bürokrasiye güvensizliği de 1 Mayıs'a yansdı.

Sınıf bilincinden yoksun işçiler 1 Mayıs'a gitmeyerek tepki ortaya koyduğunu düşünse de 1 Mayıslardaki sendikal bürokrasinin etkisini arttırdılar. Aksine 1 Mayıs'la sahip çıkmak, taleplerimizle alanlarda olmak, sendikal bürokrasiye karşı mücadeleyi 1 Mayıs dahil, yaşamın her alanında devam ettirmek gerekiyordu.

BEKLEMEK, KAYBETTİRİR!

Özellikle metal işkolunda sendikal bürokrasinin etkisini kırmak, kölelik zincirlerimizden kurtulmak için çok önemli bir yerde duruyor. Sözleşme dönemlerinde, sendikal bürokrasinin etkisini kırmak, fabrikalarımızda ve sendikalarımızda söz sahibi olmak için taban örgütlerimizi güçlendirmeli, fabrika komitelerini kurmalıyız. Beklemek bize kaybettirecektir. Asgari ücrete zammı bekleyin, 6. Ay zamlarını bekleyin, enflasyon farkını bekleyin diyenler sınıf mücadelesinin karşısındadırlar. Onlara itibar etmeyelim. Kendi yolumuzu çizelim.

GELİR DAĞILIMI EŞİTSİZLİĞİ

Hak ettiğimizi almak için, gelir dağılımındaki bu eşitsizliği kaldırmak için yapılması gereken işçi sınıfımızın geçmişinden öğrenerek, onu da aşan mücadelelere girişmektir.

sy 2

METAL İŞÇİLERİNDEN...

Metal işçilerinin yalan ve boş vaatlere karnı tok. Çözüm işçilerin birliği ve mücadelesinde. Tıpkı Metal Fırtına'da olduğu gibi. Haydi metal işçisi söz sırası bizde!

sy 4

PRESSAN'DA DİRENİŞ...

İstanbul Esenyurt'ta kurulu bulunan Pressan'da TOMİS'in sürdürdüğü sendikalaşma çalışmasına yönelik patronun işten atma saldırısı gerçekleşmiş ve iki TOMİS üyesi işçi işten atılmıştı.

sy 6

ASGARİ ÜCRETE “MÜJDE”

Bizler kendi sorunlarımıza duyarsız davrandıkça, kendi gücümüzün farkına varmadıkça bu asalak takımının iki dudağından çıkacak “müjdeleri” bekler dururuz.

2022'ye girerken büyük bir şatafatla Sarayda yapılan basın toplantısı ile asgari ücret zammı açıklandı. Son 50 yılın “en büyük zammı” müjdesi ile verilen 4250 TL, milyonlarca işçinin daha cebine girmeden yüksek enflasyonla pul oldu. O günden beridir de asgari ücrete ek zam tartışması aldı başını gidiyor. Her kafadan bir ses çıkıyor, asgari ücretle ilgili konuşuluyor. Ancak bu ücretle ailesini geçindirmek zorunda kalan milyonlarca işçiye, belirlenirken sorulmadığı gibi şimdi de kimse sormuyor. Sen ne kadar ücretle geçinebilirsin diye...

Sadece laf üreten, icraatta bir hiç olan TÜRK İŞ Mayıs ayı için açlık sınırını 6017 TL olarak belirledi. Yani 4 kişilik bir aile sadece yeterli beslenme için harcaması gereken tutar asgari ücretin 1767 TL fazlası. Bunun içine diğer temel ihtiyaçlar dahil değil. Onları eklediğimizde asgari tutar 19 binleri buluyor. Bu ülkede kaç ailenin evine bu kadar ücret giriyor. Türkiye’de şu anda çalışanların yarısından fazlasının aldığı ücret asgari ücret düzeyinde, diğerlerinin çoğunluğu da zaten bunun bir tık üstünde alıyor. Metal işçilerinin tablosu orta yerde duruyor. 6 ayda aldıkları “%80’lik” zam bile ücretleri bırakın yoksulluk sınırına yaklaştırmayı, açlık sınırından uzaklaştıramamıştır.

İşte böyle bir tabloda her gün basına AKP iktidarı temsilcileri ve burjuvazinin temsilcileri bir

yandan, sendika bürokratları bir yandan açıklamalar yapıyorlar. Sarayın temsilcilerinin bazıları işçimize hakettikleri refah düzeyini Temmuz’da sağlayacağız derken, bazıları böyle bir gündem önümüzde yok diyor. Sendika bürokratları ek zam yapılsın diye kuru söylemler ile günü geçiştiriyor. Aslında milyonlarca işçi ve emekçiyle dalga geçiliyor. Nasıl olsa rahatsızlık var ama işçiler hareketsiz, örgütsüz, dağınık... Herkes kendi koltuğunu korumak için biz işçilerin yanındaymış gibi konuşuyor ama iş icraata gelince gerçek safları ortaya çıkıyor. Tıpkı asgari ücret tespit komisyonunda yaşanan orta oyunu gibi.

Bizler kendi sorunlarımıza duyarsız davrandıkça, kendi gücümüzün farkına varmadıkça bu asalak takımının iki dudağından çıkacak “müjdeleri” bekler dururuz. Bugüne kadar bir hak kazanılmışsa bu hiçbir zaman lütuf olarak verilmedi biz işçilere. Biz haklarımızı örgütlenerek, mücadele ederek, fabrikada üretimden gelen gücümüzü kullanarak kazandık. Sene başında iş durdurarak, eylemler yaparak, birlikte davranarak kazanan işçi kardeşlerimizin tutumları bugün de yapmamız gerekeni gösteriyor. Bekleyen olmaktan çıkmalı, harekete geçmeliyiz. Fabrikalarda bir araya gelmeli sorunlarımızı konuşmalı, birliklerimizi oluşturmalıyız. Dilenen değil, direnen olursak kazanabiliriz. Bugüne kadar böyle oldu, yarın da böyle olacak...

ZAM ÜSTÜNE ZAM!

Gıda fiyatlarındaki artışa yetişemiyor kimse. Sürekli zamlar ve vergiler altında ezilen işçi ve emekçiler gittikçe sefaletle sürüklenirken ülkeyi yönetenler dalga geçer gibi açıklamalara devam ediyor.

“Kuru ekmek buluyorsa aç değildir”

“Ekonomi şahlanıyor”

“Ekonomik kriz yok dış güçlerin oyunu”

“6 ay uyuyun uyanın herşey değişecek”

Her yerde işten atmalar, sendikal haklara saldırılar devam ediyor. Sendika ağaları klimalı ofislerinde yayılırken, sürekli kar elde eden firmalarda işçi ücretleri düşüyor, iş yükü artıyor.

Tarım alanları TOKİ üzerinden ranta açılırken, çiftçiler borç içinde icralık.

Sadece terör, din, vatan-millet edebiyatıyla ortada büyük bir vurgun var. İktidar ağzıyla konuşan TÜİK var. Bunu yaratan egemenler rahat içinde yaşarken milyonlarca işçi yoksulluğa mahkum yaşamını idame ettirmeye çalışıyor.

TÜRK-İŞ’İN AÇLIK-YOKSULLUK ARAŞTIRMASI

Türk-İş Mayıs 2022 açlık ve yoksulluk sınırını açıkladı. Açıklanan açlık ve yoksulluk sınırı şu şekilde:

“Açlık sınırı 6.017 TL ile mevcut asgari ücretin 1764 TL üzerinde!

Mutfak enflasyonundaki artış aylık %13, son on iki aylık %107 oranında!

Temel ihtiyaçları karşılamak çok güçleşti! Yoksulluk sınırı 19.602 TL!

Yorum sizin!

GELİR DAĞILIMI EŞİTSİZLİĞİ...

Türkiye’de temel tüketim mallarına her geçen gün gelen yeni zamlarla, ücretlerimiz eriyor ve daha fazla yoksullaşıyoruz... Artık işçi ve emekçiler asgari ihtiyaçlarını karşılamak bir yana temel gıdalara bile erişmekte zorlanıyor. Ekonomik kriz derinleştikçe, fatura bizlere kesilerek, gelirlerimiz son yılların en alt düzeylerini görmüş durumda. Biz daha fazla yoksullaşıp, açlık sınırlarında yaşamaya mahkum edilirken, bizlerin sırtından kapitalistler ve onların temsilcileri daha fazla

zenginleşmeye devam ediyor. Sermaye sınıfının en büyüklerinden KOÇ her yıl açıkladığı kar oranları ile rekorlar kırarak bunu bir nevi ispatlıyor. Pandemi ile yaşanan arz sıkıntısı ve emperyalist savaşlar, krizleri derinleştirerek, tüm dünyada işçi ve emekçilerin yaşamlarını daha da çekilmez hale getiriyor. Türkiye gibi ekonomisi dışa bağımlı ülkelerde ise biz işçiler bunu daha da ağır hissediyoruz. Gelir dağılımının tablosu da bu yaşananları apaçık göstermektedir.

Son yapılan bir araştırmaya göre Türkiye gelir dağılımı eşitsizliğinde dünya sıralamasında sonlarda yer alıyor. Türkiye gelir dağılımında aldığı not 100 üzerinden 33,5. Bu notu alan 2 ülke daha var. Papua Yeni Gine ve Dominik Cumhuriyeti. Slovenya’nın 61 puanla ilk sırayı aldığı sıralamada Türkiye Bolivya, Fas, Senegal, Gabon gibi ülkelerin bile gerisinde. Londra merkezli bu araştırmaya daha enflasyonun son açıklanan rakamları ile gelecek olan yeni zamlar eklenmemiş durumda. Gelir eşitsizliğinin derinleştiği Türkiye’de en zengin %10’luk kesim toplam gelirin yüzde 31,5’ünü alırken, en fakir %10 ise sadece yüzde 2,3’ünü alıyor. Her yıl gelir dağılımındaki eşitsizlik artarak devam ediyor. Bu oranın gerilediği yada işçilerin lehine arttığı yıllar aslında bugün de yapılacakları gösteriyor. Türkiye’de 74 - 80’li yıllar arası işçilerin gelir dağılımında aldıkları oran artarken, 80 askeri darbesi ile büyük bir düşüşe geçiyor. 89 bahar eylemleri ve 92 Zonguldak madenci direnişine kadar ki sürede işçilerin gelir dağılımı eşitsizliğini tekrar gerilediğini görmekteyiz. Ancak sonrasında işçi sınıfının örgütsüz ve dağınık tablosu bugünlerde yaşanan en büyük eşitsizliği doğurmuş durumda. Hak ettiğimizi almak için, gelir dağılımındaki bu eşitsizliği kaldırmak için yapılması gereken işçi sınıfımızın geçmişinden öğrenerek, onu da aşan mücadelelere girişmektir.

GELİR VERGİSİ ALDATMACASI!

Ancak vergideki bu aldatmacaya ve soyguna dur demek bizim elimizde. Artan oranlı gelir ve servet vergisi talebini tüm fabrikalarda yükseltmeli ve mücadeleye geçmeliyiz.

Kapitalist sistemde vergiler herkesin kazancına göre değil, az kazananın çok, çok kazananın az aldığı bir sistemle toplanıyor. Bunun en uç örneği de ülkemizde yaşanıyor. Toplanan vergilerin %80'ini işçi ve emekçiler karşılarken, toplam gelirin aslan payını toplayan kapitalistler, çok küçük bir miktarını vergi olarak vermektedir. Onu da teşvikler ile, vergi sıfırlamaları ile misli ile geri sermaye devletinden almaktadır. Maaşlı çalışanların vergileri daha ücretlerini almadan kesilip, toplanırken, sermaye sınıfı yılda bir kurumlar vergisi veriyor. Ama o da masraflar göstererek, minimuma düşürerek. Sermaye sınıfına o kadar çok kalemde vergi indirimi var ki sermaye devleti neredeyse borçlu çıkmaktadır. Bizler ise hiçbir şekilde bu vergi indirimlerinden yararlanamıyoruz. Verginin bile vergisini ödediğimiz bir sistemde yaşıyoruz.

Bu yıl ki yaşanan olağanüstü hayat pahalılığı ve yüksek enflasyon ile AKP iktidarı asgari ücrette gelir vergisini kaldırıyor diyerek, asgari ücreti 4250 TL olarak belirledi. Ancak görüyoruz ki asgari ücretten kalkan vergiyi, birçok kalemde getirilen yeni vergilerle daha çoğunu sırtımıza yükleyerek misli ile topluyorlar. Bir de bu yetmezmiş gibi, gelir vergisi yoksa AGİ'de yok diyerek AGİ'yi de gasp eden iktidar, asgari ücretten yüksek alan işçilerden kesilen gelir vergisine rağmen onların da AGİ'sini kaşla göz arasında gasp etmiş oldu. Bununla beraber bu yılın 5 ayı geride kaldı ve metal fabrikalarında metal işçisinin ücretleri %20'lik vergi dilimine şimdiden girdi. İlerleyen aylarda %27'lik

vergi dilimine gireceği de aşikardır.

Bu yaşananlara bakılınca sermaye iktidarının sene başında işçi ve emekçilere verdikleri "vergi müjdelerinin" iğninin ne kadar boş olduğu her ay daha iyi anlaşılıyor. Milyonlarca işçi şubat ayında AGİ'nin kalkmış olduğunu öğrendi. Şimdi de gelir vergisinden muaf tutulan 5 bin TL'lik brüt ücretten daha yüksek alan işçi de bu gelirden muaf tutulmadığını öğrendi. 2022 gelir vergisi dilimlerine göre yıllık kazancı brüt 32 bin TL'yi bulan herkesin gelirinden %20 kesilecek. İşte bugün de olan bu. Ama dedikleri gibi asgari ücret tutarı toplam gelire yansımaysa, vergi dilimine 5 aydan değil de ileriki aylarda girmiş olacaktık.

Vergide oynanan bu büyük oyun ile yaşanan bu hak kaybımızın sorumlusu sermaye iktidarı kadar asgari ücret masasında oturan Türk Metal şefinin de rolü büyüktür. O gün basına çıkıp demeçler veren Pevrul metal işçisinin hakkını savunduğunu "kimseye yedirmediyim" iddia etmiştir. Ancak bir kez daha gördük ki o bizim hakkımızı değil, kendi saltanatını savunmaktan başka bir şey yapmamaktadır.

Kapitalistlere sağlanan teşvikler, vergi indirimleri yine bizlerin sırtına yüklenmektedir. Dolaysız verdiğimiz vergiler dışında KDV, ÖTV gibi dolaylı vergilerle kazancımızın büyük kısmı tekrardan kapitalistlere aktarılmaktadır. Ancak vergideki bu aldatmacaya ve soyguna dur demek bizim elimizde. Artan oranlı gelir ve servet vergisi talebini tüm fabrikalarda yükseltmeli ve mücadeleye geçmeliyiz.

BAKANDAN EKONOMİ GÜZELLEMESİ!

"Dönüşümler biraz sancılı olur ama şimdiden modelin meyvelerini almaya başladık. Sanayimiz

GSYH içindeki payı önemli bir artış gösteriyor..." Yani Bakan diyor ki; Sermaye sınıfı her şey sizin için, siz daha çok kazanın diye bu modeli getirdik. İşçiler emekçiler bu ülkede daha az ücrete daha çok çalışsın siz daha fazla yiyin diye getirdik... Siz ucuz işçilik için üretin biz size her türlü desteği veririz. Yeri gelir vergilerinizi sıfırlarız, yeri gelir teşvikler veririz, yeri gelir başını kaldıran işçiye sopayı gösteririz... Yetmedi mi yargı elimizde kabul etmeyi içeri de atarız... Yeter ki siz kazanın tabii bize de payımızı verin...

İTO VERİLERİYLE BÜYÜYEN SERMAYE!

İstanbul Ticaret Odası 2021'de ilk 500'e giren sanayi kuruluşunu açıkladı... İlk sırada her yıl olduğu gibi TÜPRAŞ var... Sonrasında FORD, üçüncü ise Star Rafineri... Araştırmada büyümeden, masrafa kadar birçok yön var ama bizi ilgilendiren kısmına bakarsak;

Sermaye sınıfı geçen yıl karını %139 arttırmış. İşçi maliyeti ise sadece %33 artmış... Bizlere gelince kriz var, pandemi var, savaş var gibi söylemlerle kazanamıyoruz diyerek, ücretlerimize yapılmasını

istediğimiz üç kuruşluk zammı bile çok gören sermayedarlar, aslında karlarını daha fazla katlamanın derdindeymiş. Geçtiğimiz yıl sözleşme öncesi MESS kodamanlarının sözlerini hatırlayın, onun sözcüsü gibi davranan TM temsilcilerini hatırlayın...

Bizler daha fazla yoksullaşırken, onlar karlarına kar katmaya devam ediyor...

Buna artık dur demeli, inisiyatif elimize almalıyız... Açlık, yoksulluk her şeyi üreten işçilerin kaderi değil, bunu değiştirmek bizim elimizde...

GERÇEKLER GÖRMEZDEN GELİNEMEZ!

"Dar gelirli vatandaşlarımızın alım gücündeki düşüşün farkındayız." diyen Erdoğan, hayat pahalılığını kabul etmiş oldu. Bizlerin de hayat pahalılığını birbirimize anlatmamıza gerek yok esasında.

Ancak gerçekleri tekrardan hatırlayalım. TÜİK'in açıkladığı son rakamlarla resmi enflasyon mayıs ayı itibarıyla yıllık %69,97 iken, bağımsız akademisyenler ve ekonomistlerce kurulan ENAG'a (Enflasyon Araştırma Grubu) göre ise gerçek enflasyon %156,86 olarak açıklandı. Haziran'da çok daha fazlasını açıklanacağı da aşikâr.

GIDA ENFLASYONUNDA DÜNYAYI 3'E KATLADIK!

Ayrıca şunu da görmek gerekir ki, gıda enflasyonu TÜİK'e göre bile %89. Tüm dünyada artış var deniyor. Öyle olsa da dünya ortalamasının 3 katı olan bir gıda enflasyonu var Türkiye'de.

DÜNYADA 6. SIRADAYIZ!

Bu arada müjdeyi verelim. Enflasyonda dünyada 6. sıraya çıktık. 1) Venezuela %284 2) Sudan %260 3) Lübnan %208 4) Suriye %139 5) Zimbabve %96.4 6) Türkiye %70. Ayrıca enflasyon rakamları %30'un üstünde sadece 10 ülke var.

RAKAMLARA GÖRE HEPİMİZ YOKSULUZ, ÇOĞUMUZ AÇIZ!

Türk-İş her ay açlık ve yoksulluk sınırını açıklıyor. 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 6.017 liraya, yoksulluk sınırı ise 19.602 liraya çıktı. Bekar bir işçinin yaşam maliyeti ise 7.836 lira. Yani işçi-emekçiler olarak hepimiz yoksuluz, çoğunluğumuz açız. Bunu biz söylemiyoruz. Rakamlar söylüyor.

Asgari ücrete yapılan %50'lik zam daha elimize geçmeden zaten eridi. Toplu sözleşme kapsamındaki fabrikalarda da durum çok farklı değil. MESS ile imzalanan sözleşmede %27,44'nün üzerine Mart'ta %42'lik enflasyon farkı sendika bürokratlarının imdadına yetmişti.

Ancak birçok fabrikadan yükselen zam seslerine karşı sendika bürokratları Eylül ayındaki enflasyon farkını bekleyin diyorlar. Yani uzun lafın kısası sözleşmelerde enflasyon farkı dışında hiçbir zam almıyoruz.

EK ZAM TALEBİNİN ARKASINDA DURALIM.

Fabrikalardan yükselen ek zam talebi esasında enflasyon karşısında yaşadığımız kaybın karşılanmasıdır. %100'lük zam bile gerçek enflasyon karşısında ücretlerimizi karşılamaya yetmeyecektir.

Ek zam talebini bütün işçilerin beklentisi. Ancak bekleyerek elde edemeyeceğimiz de açık. Zira sermayenin bütün kârı bizden çaldıkları, bize vermedikleri. Biz zorlamazsak, bizler fabrika komitelerimizi kurup örgütlenmezsek, bizler üretimden gelen gücümüzü kullanmazsak kimse bize istediklerimizi vermeyecektir.

METAL İŞÇİLE

RENAULT İŞÇİSİ...

Tek adama dayalı AKP-MHP iktidarının baskıcı, kutuplaştırıcı politikalarına verilecek yanıt işçilerin birliği ve mücadelesidir!

20 yıllık AKP iktidarı döneminde yaşanan ekonomik kriz artık içinden çıkılmaz bir boyuta gelmiş durumda. Bir yandan enflasyon (yaşam pahalılığı) bir yandan yüksek faizler. Bir yandan doğuda ve Kuzey Suriye'de yine yükselen savaş ve beraberinde insanlara empoze edilen Kürt düşmanlığı ve ırkçı politikalar. Muhaliflere karşı gösterilen demir yumruk ve hapis cezaları. Parti kapatma davaları, doğanın bitmek bilmeyen kâr hırsı uğruna hunharca katliamı. Bir yandan devlet ve mafya ilişkilerinin sere serpe ortaya dökülmesi, mala çökme, yolsuzluk, hırsızlık, usulsüz ihaleler ve toplumda hızla yükselen yoksulluk... İşte bunlar AKP iktidarının 20 yıllık politikasının kısaca özeti.

Bütün geçmiş iktidarlarda olduğu gibi AKP iktidarı da içinden çıkamadığı ve asla çıkamayacağı ekonomik-siyasal krizden kaynaklanan ve toplumda biriken öfkenin büyük bir toplumsal patlamaya dönüşmesini engellemek için her zaman alışık olduğumuz klasik faşizan yöntemlere başvurmaktan geri durmuyor. Kendisine muhalif olan bütün kesimleri terörist ve vatan haini ilan eden AKP iktidarının bu gerici söylemleri, bütün satılık medyada boy boy gösterilerek toplum hızla kutuplaştırılıyor ve iktidarın tam da istediği bir kaos ortamı yaratılmaya çalışılıyor. Bu baskı ve karanlık dönemin ortasında işçi ve emekçilere ölümü gösterip

CMS İŞÇİSİNDEN

"Güçlü Türk Metal" sloganının ete kemiğe büründüğü kelime "biz ne yapabiliriz?" Vergi dilimi sorarsın Erdoğan böyle açıklama yaptı "biz ne yapabiliriz?" Banka promosyonu ne olacak, önden

sıtmaya razı etme düşüncesi empoze ediliyor.

Bu şartlarda önümüzde seçim gündemi var. AKP-MHP iktidarı bu şekilde giderse asla iktidara gelemeyeceğini biliyor. Bu yüzden olası bir seçime göstermelik demokrasi uygulanan bir atmosferde dahi girmek istemiyor. Demokratik hak ve özgürlükler daha da askıya alınacak gibi duruyor. Keza şu günlerde bunun açık örnekleri çok fazla. AKP-MHP ve görevleri ile uyşamayan sanatçıların etkinlik konserleri valiler tarafından ardi ardına iptal ediliyor, piknikler, eylemler, basın açıklamaları yasaklanıyor. Bunlar gösteriyor ki ülkeyi yangın yerine çevirme pahasına dahi olsa her türlü zorba politikalarına devam edeceklerdir.

Baskı, zulüm, yoksulluk, açlık ve işsizlik her geçen gün katlanırken özellikle burjuva muhalif partilerden CHP, İYİP vb. partilerin her fırsatta toplumda biriken öfke patlamasını sandığı işaret ederek söndürmeye çalışması ise ikiyüzlülükten başka bir şey değildir. Çünkü sandığa bir kağıt atıp içinden gerçek bir demokrasi, özgürlük, hak, adalet ve eşit yaşam hakkının çıkmasını beklemek açıkçası saflıktan başka bir şey değildir.

Yüzyıllardan beri toplumsal değişimin ve refah düzeyine ulaşmanın yolu, yöntemi bellidir çünkü. O da işçi sınıfı mücadelesidir ve tarih her zaman bizi haklı çıkarmıştır, çıkarmaya da devam edecektir.

Çünkü işçi sınıfı mücadelesi birilerinin keyfi arzusu ile ortaya çıkan bir argüman değildir. Olacak ve olması gerekenin bilimsel ve vicdani yöntemleridir.

Bu yüzden ister AKP olsun ister diğer muhalif partiler olsun işçilerin bu partilerden fayda beklemesi boşadır. Elbetteki AKP-MHP iktidarına dayalı tek adam sistemi kaybetmelidir. Ancak bu kaybediş sermaye kodomanlarının yeni versiyonlarını iktidara getirmemelidir. AKP-MHP iktidarının baskı ve yoksulluk politikaları tüm işçileri derinden etkilemektedir. Metal işçileri şahsında kurtuluşumuz Metal İşçileri Birliği'nin sınıfa karşı sınıf politik bakışı ile AKP-MHP iktidarının baskıcı politikalarına karşı işçilerin birliğini hayata geçirmekten geçiyor...

hareketli olalım iki kuruşa gitmeyelim diyoruz, bu konuda patron daha yetkili "biz ne yapabiliriz?" Hayır anlamadık siz peki ne yapıyorsunuz? 200 bin üyem var deyip konuşuyorsunuz, 200 bin üyeden aldığınız aidat, servet peki? 200 bin üyenin hakkı için ne yapıyorsunuz?

ERMETAL İŞÇİSİ

Ermetal'de 2015 Metal Fırtına döneminden beri haklarımız için sesimizi yükseltiyoruz. Örgütlenmeye çalışıyoruz, eylemler yapıyoruz. Şimdiye kadar birçok arkadaşımız da hak mücadelemizde işten atıldı. Ancak mücadelemiz sonuç verdi. Türk Metal'in ne olduğunu bildiğimiz halde TM'yi fabrikaya soktuk. Ancak aylar

ÇİMTAŞ ÇELİK İŞÇİSİ

APTİV İŞÇİSİ...

MİB'te ne zaman Aptiv ile ilgili bir paylaşım olsa temsilcilerin gözü dört açılıyor. Onlar istiyor ki hiçbir Aptiv işçisi sesini duyurmasın. Tırt Metal temsilcileride anca dondurma dağıtsın. Biz dondurma değil çalışma şartlarının düzeltilmesini istiyoruz. Az işçi ile çok iş

Ekonomik krizin faturası, pandemi, temel tüketim ürünlerine hergün gelen zamlar, düşük ücretler, artan enflasyon... Tüm bunların üzerine eklenen vergi dilimi aldatmacası... Metal işçilerinin yalan ve boş vaatlere karnı tok. Çözüm işçilerin birliği ve mücadelesinde. Tıpkı Metal Fırtına'da olduğu gibi. Haydi metal işçisi söz sırası bizde!

ERİ DİYOR Kİ...

oldu, TM sadece birkez fabrikaya tanışma ziyareti için teşrif etti. Bizler sendika ağalarını beklemeden MİB üzerinden taleplerimizi belirledik ve yayınladık. Ancak TM Başkanı İsmail Türk halen bu işi uzatmaya çalışıyor. TM sayfalarında yetki tespiti belgeleri yayınlıyor ama temsilci seçimleri ve sözleşme taslağı için adım atmıyor. Bizim sabrımızın taşı çatlamak üzere. İsteklerimiz kulak arkası yapılıyor. TM'nin içerdeki adamlarını da biliyoruz, kapalı kapılar ardında neler çevirdiğinizi de biliyoruz. Türk Metal, bunların hesabı sorulur.

Ermetal işçileri uyumayalım, uyanık olalım. Bu yılı kurtarmamız lazım. Yoksulluk sınırının ve piyasanın çok altında işçilik ücreti ile çalışıyoruz. Daha biz sendikayı bir kere gördük içeride. Türk Metal size son çağrımızdır. Haklarımız için üretimde duruşlar yaşanacaktır bilginize. Bunun faturasını size keserler ona göre. Bir an önce Ermetal'e gelin...

İSİ

Çimtaş'ta eşitsizlik had safhada. Adaletsizlik diz boyu. Ne biz sendika üyesi olmamıza rağmen emeğimizin karşılığını alabiliyoruz ne de taşeronda çalışan arkadaşlar. Bir de üstüne taşerondan kadroya alınıp maaşı bizi geçen işçiler var. Bu neyin ayrımcılığı böyle?

Genel Müdür Hamdi Aras eşit işe eşit ücret uygulamıyor. Biz diyoruz ki iyileştirme şart, böyle geçinemiyoruz. Genel Müdür bize yok çekiyor. Ama bakıyoruz taşerondan kadroya işçi çekip ücretlerini kadrolulardan daha yükseğe çıkartıyor. Sendika ne yapıyor? Hiç bir şey! Erdem Tosun ancak boş boş otursun...

istiyorsunuz, hedefler yüksek, hatlar hızlı dönüyor. Temsilcilere söylediğimizde ise çözüm bulmuyorlar. Sonra gidip dondurma dağıtırken reklam yapıyorlar. Sendika odasında MİB'i kimler beğeniyor diye takip edip, araştıracağınıza gerçek işinizi yapın. Hakkımızı arayın...

İZMİR'DEN İŞÇİLER

HABAŞ, İDÇ, EGE ÇELİK KOCAER İŞÇİLERİNDEN ORTAK ÇAĞRI!

2022 başında söylenen vergi dilimi yalanıyla 4.ayda vergi dilimi de tepemize binmiş oldu. Zamlarsa yağmur gibi durmak bilmiyor. Fabrikanın her köşesinde hepimizin ortak derdi ekonomik kriz. Geçinemiyoruz, ya borç yapıyoruz yada daha ucuzunu arıyoruz. Yetmezse mesaiye yükleniyoruz. Nefes almaya durup düşünmeye

dahi artık vakit ayıramıyoruz.

Türk Metal temsilcileri, yönetimi topyekün aynı dili konuşuyor, yapacak birşey yok. Onlar bunları söylerken patronların rahatı yerinde, olan biz işçilere olmaktadır.

Vergide adaletsizlik artmakta, patronlara vergi indirimleri ve teşvikler, işçilere düşük zam ve giderek artan ağır çalışma koşulları. Sesimizi çıkarttığımızda ise işsizlik sopası ellerinde.

Metal işçisi kardeşlerimiz sıkıntı ve dertlerimiz ortak. Tek tek konuşmak yerine hep bir ağızdan aynı dili konuşmalıyız. Patronların bizi böldüğü bu sistemi kırmak, güven ortamını yaratmak zorundayız.

Türk Metal, patron ve devlet ortaklığına karşı gelin tabandan birliğimiz için harekete geçelim. Bu haramzade düzene karşı nasıl adım atmamız beraber konuşup, çözüm bulalım. Metal fırtınada ortak sözümüz ve sesimiz olan, hep yanımızda duran Metal İşçileri Birliği sayfası üzerinden bağımızı kurup geleceğimiz için patronlar düzenine karşı mücadeleyi örgütleyelim.

HABAŞ İŞÇİSİ DİYOR Kİ!

Sözleşme başında en çok sarıldıkları durum vergi dilimiydi. Pevrul başkan bunun için çok ter dökmüş onun sayesinde milyonlarca işçiye ek hak alınmış deniyordu. Şimdi çıksın biri bunu açıklasın. Bu nedir

memleketi soyan, işçiyi soyan tek kelime kullanıyor KANDIRILDIK.

Yapmayın o zaman kardeşim defolun işçilerin sırtından. Kandırıldık demekle AGİ geri gelmiyor. İcraat gösterin.

CMS İŞÇİSİ DİYOR Kİ;

1 Mayıs'a dair onun tarihinin biz işçilere kazandırdıklarına dair bırakın birşey söylemeyi ya da fabrikada bunun önemine dair özel programlar yapmayı, kıllarını kıpırdatmıyorlar. Bayramlaşmak için yönetimle yan yana durmaya sıra gelince bizim haklarımızı aramaktan daha hevesli davranıyorlar.

Vergi dilimi üzerinden sene başında pevrul başkanlarını öve öve bitiremeyenler şimdi çıkmış KANDIRILDIK biz diyorlar. Bugüne kadar işçilerin hakkı için canınızı dişinize taktınız da şimdi KANDIRILDIK diyorsunuz.

Hayır icraat desen yok kendi koltukları için cambazlık desen çok. CMS'de sendikal anlayışın özü özeti bu..

AUTOLIV İŞÇİSİ...

TM'ciler, Gebze Autoliv Emniyet Kemer Fabrikası'nda zorla izne çıkartıldığımızda %24 işçiden kesilecektir dayatmasını kabul ettiler. Sendika aidatlarını eksiksiz alacaksınız ama baş temsilcisi

patronu savunacak, tehditler savuracak... Böyle iş mi olur...

İşten atılmayla tehdit ediliyor ama fabrikada hiç bir etkenleri kalmadı TM'cilerin. Yemekhaneye bile müdahale edemeyen sendika bizim değil patron tarafındadır.

PRESSAN İŞÇİLERİ DİRENİYOR!

...İşten atılan üyelerimizin işe iadesi başta olmak üzere tüm haklarının elde edilmesi için mücadelemizi sürdüreceğiz.

İstanbul Esenyurt'ta kurulu bulunan Pressan'da TOMİS'in sürdürdüğü sendikalaşma çalışmasına yönelik patronun işten atma saldırısı gerçekleşmiş ve iki TOMİS üyesi işçi işten atılmıştı. İşçiler örgütlenme haklarına ve Pressan yönetiminin saldırılarına karşı fabrika önünde direnişe başladılar. Talepleri kabul edilene kadar direneceklerini ifade ediyorlar. TOMİS'in direnişin başında yaptığı açıklamayı paylaşıyoruz.

"Pressan yönetimi daha fazla kar elde etmek için işçilere dönük baskı, mobbing, düşük ücret dayatması, işten atma saldırısı gibi bir dizi uygulamayı devreye sokuyor. Ocak ayından itibaren düşük ücret dayatmasında bulunan Pressan yönetiminin dayatmalarına karşı sendikamız üyeleri karşı durdular. Yönetimin kısmen geri adım atmasını sağladılar. Pressan yönetimi içerdeki hak mücadelesini kırmak için baskı, mobbing gibi saldırılarını farklı biçimde sürdürmeye devam etti. Aynı zamanda işçilerin taleplerini tam olarak karşılamasa dahi bazı adımlar atmak zorunda kaldılar. Birkaç ayda bir alışveriş kartı, ikramiye vermek zorunda kalan Pressan yönetimi işçilerin birliğini ve dayanışmasını dağıtmak içinde fırsat kollamaya başlamıştı.

Gelinen aşamada sendikamız üyesi iki işçi arkadaşımız işten atılmıştır. İşten atılan işçilerden biri sendikamızın işyerindeki temsilcisi ve tüm bölümler adına yönetimle işçilerin taleplerini görüşmek için seçilmiş kişidir. Ocaktan bu yana Pressan'ın farklı yöneticileri ile işçiler adına defalarca görüşmeler gerçekleştirmiş, sözcülük ve öncülük yapmış arkadaşımızdır. Diğer işçi arkadaşımız-da kendi bölümünde işçi temsilcisi olarak bilinmektedir. Bu nedenle uzun zamandır yönetimin hedefi halindedir.

Ocak ayından bu yana Pressan da yaşanan hareketli sürecin sözcüsü ve öncüsü olmuş üyelerimizin işten atılması tesadüf değildir. Saldırının amacı sendikal hakların kullanımını engellemek, Pressan işçilerine gözdağı vererek hak mücadelesini engellemek ve bastırmaktır.

Sendika üyesi patron, işçilerin sendika hakkına saldırıyor!

Kendisi Metal Eşya Sanayicileri Sendikası-MESS üyesi olan Pressan patronu işçilerin anayasal hak olan sendikaya üye olma hakkına saldırmayı asli görev görmüştür. Pressan yöneticileri, üyelerimize ve tüm işçilere yönelik sendikal hakların kullanımını engellemek için sayısız tehdit ve baskılarda bulunmuşlardır. Tehditlerinin işe yaramadığı yerde işten atma saldırısını devreye sokmuşlardır. Pressan yönetimi sendikal hakların kullanımını engelleyerek Anayasal suç işle-mektedir.

Sendikamız ve üyelerimiz bu suçlara sessiz kalmayacaktır. Anayasal hak olan sendikaya üye olma hakkına sahip çıkacaktır. Düşük ücretler, baskı, mobbing gibi uygulamaların son bulması ve işten atılan üyelerimizin işe iadesi başta olmak üzere tüm haklarının elde edilmesi için mücadelesini sürdürecektir.

Pressan yönetiminin saldırılarına karşı üyelerimizle birlikte bugün itibarıyla fabrika önünde mücadelemizi başlatıyoruz. Tüm işçileri, emekçileri, duyarlı kamuoyunu, sendikal hakkın kullanılmasının engellenmesine, baskı, mobbing, kölece çalışma koşulları ve düşük ücretlere karşı başlatacağımız mücadelemize destek vermeye davet ediyoruz.

Tüm Otomotiv Ve Metal İşçileri Sendikası"

TOMİS SİNBO'DA İŞTEN ATMALARA KARŞI MÜCADELEYE DEVAM EDİYOR!

Sendikal örgütlenme faaliyetine dönük işten atma saldırılarına karşı mücadelesini sürdüren TOMİS, Sinbo yönetiminin daralma bahanesiyle giriştiği yeni saldırı hamlesine karşı yaptığı açıklama ile mücadeleyi sürdüreceklerini yineledi. Fabrika önünde gerçekleştirdiği eylemle Sinbo işçisini bir kez daha mücadeleye davet ederek, örgütlenme çağrısı yaptı.

"Sendikal örgütlenmeye dönük işten atma saldırısını kabul etmiyoruz! SİNBO patronu yöneticileri küçültmeye gidiyoruz bahanesi ile işten atma saldırısına devam ediyor. İktidardan aldıkları güç ile sendikal örgütlenmeyi engellemeye çalışıyor. Her türlü hukuksuzluğu haksızlığı fabrika içerisinde uyguluyor. İktidar, Çalışma Bakanlığı ve ona bağlı kurumlar sessiz kalıyor. Bizler sessiz kalmayacağız. İşten atmaları kabul etmiyoruz."

PATRON SENDİKALI, İŞÇİ SENDİKASIZ!

TOMİS'in Pressan direnişinin 9. gününde yaptığı açıklamayı kısaltarak yayınlıyoruz.

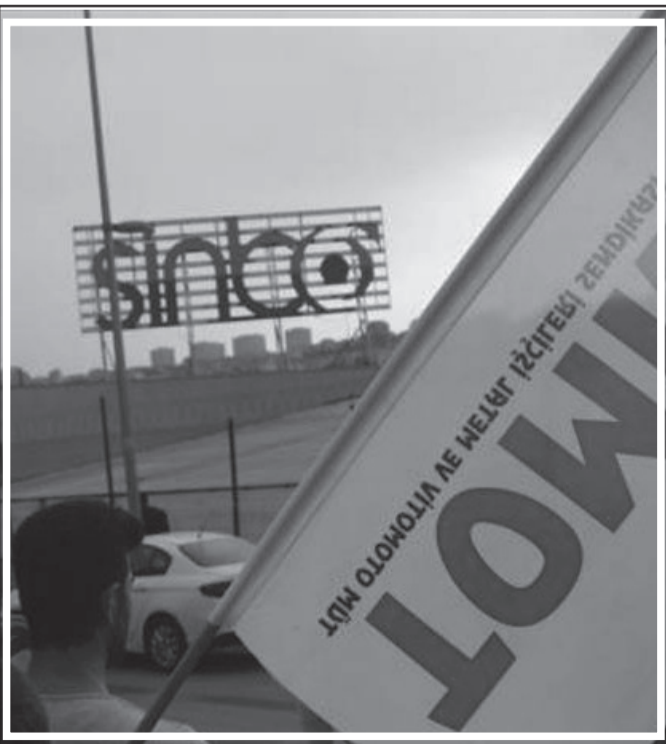
İstanbul Esenyurt bölgesinde bulunan Pressan Madeni Eşya San. Ve Ticaret A.Ş. fabrikasında bir süredir sendikamız örgütlenme çalışmaları yürütüyor. Örgütlenme çalışmalarımız sırasında fabrikada işçiler adına temsilcilik görevini üstlenmiş, fabrikada yaşanan sorunlar ile ilgili fabrika yönetimi ile defalarca görüşme yapmış olan iki sendika üyemiz 19 Mayıs günü işten çıkartılmıştır. Anayasal ve yasal haklarını kullanan sendika üyelerimize yönelik haksız, hukuksuz uygulamaya karşı üyelerimiz sendikal haklarına sahip çıkmış, 23 Mayıs itibarıyla fabrika önünde direnişe geçmiştir.

Sendika üyelerimiz ile birlikte direnişimiz 9. Gününü geride bırakıyor. Patron örgütü MESS (Metal Sanayicileri Sendikası) üyesi olan bir fabrikada yaşanan hukuksuzluktan Pressan yönetimi kadar MESS yönetimi de sorumludur. MESS çatısı altında bulunan bir fabrikada sendikal örgütlenme çalışmalarına olan tahammülsüzlük ve sessizlik ise şaşırtıcı değildir. Zira, uzun yıllardır ülkenin en büyük metal ve otomotiv fabrikalarında çalışan işçileri kölelik koşullarına, düşük ücretlere mahkum eden örgütün kendisi yine MESS'tir.

(...)Patronlar açısından "imrenilecek" bir birlikteliğe imza atan MESS, söz konusu işçiler olduğunda, işçi sendikaları olduğunda ne yasa, ne hukuk ne de uluslar arası sözleşme tanıyor. (...)

MESS kapsamındaki fabrikalarda çalışan işçilerin kölece çalışma koşullarını iliklerine kadar yaşayan işçiler bilir. Uzlaşmacı-ihanetçi anlayışlara sahip sarı işçi sendikaları da olsa, MESS kapsamında olan işyerlerinin büyük kısmı sendikalıdır. Pressan fabrikasında çalışan işçiler ise sendikalı olma hakkından dahi mahrumdur. Ağır çalışma koşulları, 8-9 yıllık kıdemi olan işçilere asgari ücret düzeyinde dayatılan düşük ücretler ile Pressan patronu servetine servet katarken, işçilere ise sefalet içinde bir hayat reva görülüyor. Sendika üyesi olan işçilere yönelik haksız, hukuksuz uygulamalara başvurulması kabul edilemez.

2015 yılında metal ve otomotiv işçilerinin onurlu direnişi sırasında kurulan sendikamız, "Metal işçisi bundan sonra sendikasıyla güçlü ve güvende olacak. Burada bütün metal işçisi kardeşlerimizi çatımız altında buluşmaya, birlikte tıpkı Mayıs ayında yaptığımız gibi, güzel ve mutlu günlere, omuz omuza yürümeye çağırıyoruz." demişti. Metal Fırtına direnişinin 7. Yıldönümüne girerken, direnişin yeni adresi Pressan fabrikası olmuştur. 9 günlük direnişimiz sırasında Pressan patronunun karalama kampanyalarına, işçileri birbirine kırdırma girişimlerine rağmen sendikal örgütlenme mücadelemiz ve direnişimiz tüm kararlılığı ve coşkusu ile sürüyor. Direnişimizden korkan Pressan patronu, şimdiden kırıntı düzeyinde de olsa işçi ücretlerinde iyileştirmeler yapacağını sözünü vermiştir. Ancak bilinmelidir ki, Pressan işçileri kırıntı değil, insanca yaşamaya yetecek bir ücret istiyor. Ücret iyileştirmesinin tüm işçilere yapılmasını istiyor.(...)

ASEN METAL'DE KADIN İŞÇİLER...

İŞÇİ-EMEKLİ KADIN KOMİSYONU

Asen Metal'de işçiler, insanca çalışma koşulları için sendikalaştılar. Yetkinin alınmasının ardından işten çıkarıldılar. İşten çıkartılan 60 işçinin 8'i kadın.

Asen Metal'de kadın işçiler, sınıf kardeşleriyle birlikte direniyor! Türkiye'nin dört bir yanında işçiler sömürüye, ağır çalışma koşullarına, baskılara karşı hakları, geleceklere ve onurları için direniyor. Pressan, Asen Metal, Lila Kağıt, Acarsoy Tekstil, Neşe Plastik, Tüpraş işçileri, Lezita, Yemek Sepeti, Getir ve EnerjiSa'da işçiler günlerdir eylemdeler..

Asen Metal'de işçiler, insanca çalışma koşulları için sendikalaştılar. Yetkinin alınmasının ardından işten çıkarıldılar. İşten çıkartılan 60 işçinin 8'i kadın. İşçiler 20 gündür kapı önünde direnişlerini sürdürüyorlar. Gerçekleşen grev ve direnişlerde kadın işçiler ön saflarda yer alıyor. Zira kadın işçiler baskıyı, tacizi, hakaretleri çok daha yoğun bir şekilde yaşıyorlar. Asen Metal'de kadın işçilerin yaşadıkları gibi...

Asen Metal'de kadın işçiler en fazla ağır çalışma koşullarından şikayetçiler. Ağır malzemeleri tek başlarına

kaldırmak zorunda kalıyorlar. Bel, boyun, sırt, eklem ağrıları katlanarak devam ediyor. Bu koşullarda regl günleri tam anlamıyla işkenceye dönüşüyor. Yoğun sancılı geçtiği gibi, bazı kadınlar ayda iki kez regl görüyorlar. Hatta bu koşullarda kadınlar hamile kalamayacaklarını düşünüyorlar. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı Asen Metal'de kadın işçiler, erkek işçilerden daha düşük ücret alıyorlar.

Direnen kadınlar, taleplerini şöyle ifade ediyor. "Bizim istediğimiz çok bir şey değil, ülkenin ekonomik koşullarına göre iyi bir ücret istiyoruz. Her şeyden önce işçi sağlığının önemsenmesini istiyoruz. Biz işçi cinayetlerinin, iş kazalarının olduğu bu düzenin bitmesini istiyoruz. Sağlıklı bir yaşam istiyoruz." Asen Metal'de kadın işçiler, işte bu talepleri için sınıf kardeşleriyle birlikte direniyorlar.

Direnen işçiler kazanacak!

DÖRT BİR YANDA İŞÇİ DİRENİŞLERİ SÜRÜYOR!

Düşük ücretlere, uzun ve kurlsız çalışma koşullarına, hak gasplarına, baskıya karşı ülkenin dört bir tarafında örgütlenme çabaları yaygınlaşıyor, işçi direnişleri artıyor. Henüz ekonomik ve sosyal yıkımın karşısında bütünlüklü bir sınıf mücadelesi ortaya konulmasa da fabrika ölçekli süren mücadeleler yeni dönem açısından önemli bir yerde duruyor. Bugünün öne çıkan sorumluluklarından bir tanesi de, süren bu direnişlerle her türlü eylemli dayanışmayı güçlendirmek ve kazanımla sonuçlanmaları için seferber olmaktır. Çünkü kazanan her direniş, işçi sınıfımızın hanesine yazılacak ve geleceğin güçlü sınıf mücadelesi açısından bir basamak olacaktır. Sermaye düzeninin her yolla varolan kriz ve yıkım tablosunun faturasını biz işçi ve emekçilere çıkarttığı bugün, bu saldırılara ancak işçi sınıfının topyekün karşı koyuşuyla cevap verebiliriz.

Pressan işçileri, Yemeksepeti işçileri, Lezita işçileri, Neşe Plastik işçileri, İnşaat işçileri, Asen Metal işçileri, Acarsoy Tekstil işçileri, EnerjiSa işçileri ve daha bir çok yerde süren direnişler destek ve dayanışma bekliyor!

Yaşasın sınıf dayanışması!

METAL İŞÇİSİNİN SESİ, SOLUĞU, SIKILI YUMRUĞU!

İletişim

web: metaliscileribirligi.com

mail: metaliscileribirligi@gmail.com

facebook: [Metal İşçileri Birliği - MİB](https://www.facebook.com/Metal-İşçileri-Birliği-MİB)

İstanbul - Esenyurt İşçilerin Birliği Derneği (Esenyurt İşçi Kültür Evi)

Yenikent Mah. Şehit Serkan Temeloğlu Sok. 25/A (Eskule otoparkı girişi karşı sokağı) Esenyurt
Tel: 0536 610 03 37

İstanbul - Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği

Tel: 0535 257 70 99

İstanbul - Sefaköy İşçilerin Birliği Derneği

Kartaltepe Mh. Mesir Sk. No:4 Kat:4 Daire:7
Tel: 0212 697 71 53 - 0536 714 62 06

İstanbul - Gaziosmanpaşa

Tel: 0536 714 62 06

Gebze İşçilerin Birliği Derneği

Hacı Halil Mh. Hükümet cad. 1212 sk. Bostan İş Merkezi Kat:1 Gebze Tel: 0542 843 16 01

Ankara - Sincan İşçi Birliği

Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8 Tel: 0551 597 74 70

Ankara - Mamak İşçi Kültür Evi

Tuzluca Mah. 586. Sok. 2/A - Tel: 0312 364 06 90

mamak.iscikulturevi@gmail.com

Çukurova - Metal İşçileri Birliği

Tel: 0546 950 72 06

Bursa - İşçilerin Birliği Derneği

Başaran İşhanı Kat:4 No:14 Heykel

Kayseri - İşçilerin Birliği Derneği

Sahabiye Mah. Mersin Sok. Sim İşhanı No:403 Kat:4 Kocasinan - Tel: 0352 222 00 07

Trakya - Metal İşçileri Birliği

Kemalettin Mah. Omurtak Cad. Gür İşmerkezi
No:180/133 Çorlu - Tel: 0551 979 87 38

İşçi Bülteni Özel Sayı:1648 * Fiyatı: 25 Kr * HAZİRAN 2022 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir * Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Odin) Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

15-16 HAZİRAN 1970 BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ 52. YILDÖNÜMÜNDE YOL GÖSTERMEYE DEVAM EDİYOR!

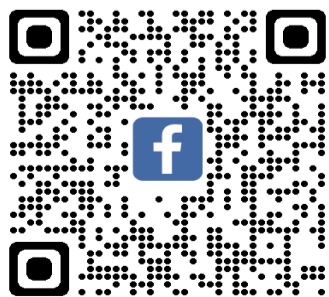
Türkiye işçi sınıfı tarihinin en güçlü ve görkemli direnişi olan 15-16 Haziran 52. yılında! 1970'te sermaye düzeninin, işçi sınıfının yükselen mücadelesini engellemek, sarı sendikalara karşı DİSK'in kuruluşuyla yeni bir aşamaya sıçradığı sendikal örgütlenme çabasını baltalamak için giriştiği saldırıyı püskürtmek için işçiler direnişe geçtiler.

Çünkü sermayedarlar ve onlar adına o dönem mecliste bulunan partiler, bir yasa değişikliği ile DİSK'i kapatarak, ekonomik ve sosyal yıkım saldırılarını daha rahat hayata geçirebilecekleri bir atmosfer yaratmayı hedefliyorlardı. Saldırı sadece DİSK'e ve DİSK üyesi işçilere değil, bir bütün olarak işçi sınıfıydı.

Dönemin işçileri de böyle anladılar ve kararlı ve dışedış bir mücadeleye giriştiler. Sadece DİSK üyesi işçiler değil, Türk İş üyesi

işçilerin de katıldığı bir mücadele ile saldırı yasasını geri püskürttüler. İstanbul ve Kocaeli'de onbinlerce işçi, iki gün boyunca fabrikalarda şalteri indirip sokakları eylem alanına çevirerek, yürüyüşlerle örgütlülüklerine sahiç çıktılar. 15-16 Haziran işçi direnişi kitleliliği, direngenliği, kararlılığı ve işçilerin gücünü göstermesi açısından bugünlere yol göstermeye devam ediyor.

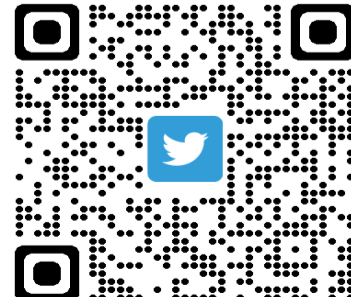
Ekonomik ve sosyal yıkım saldırılarının ayyuka çıktığı, çalışma ve yaşam koşullarının artık çekilmez bir hal aldığı, sendikaların büyük bir bölümünün ağalar tarafından işgal edildiği böylesi bir dönemde işçi sınıfının mücadele tarihinden öğrenmek yakıcı bir ihtiyaç. Haklarımız, geleceğimiz ve özgürlüğümüz için 15-16 Haziran'ın açtığı yoldan ilerleyelim!

[metaliscileribirligi.mib](https://www.facebook.com/metaliscileribirligi)

[metal_iscileri_birligi](https://www.instagram.com/metal_iscileri_birligi)

[metalmib](https://twitter.com/metalmib)

[metaliscileribirligi.com](https://www.metaliscileribirligi.com)